

en anden Slags Garantier, personlige Garantier, kan jeg ikke se nogen som helst anden personlig Garanti end denne, at dette Ministerium gaar bort; det er den eneste virkelige personlige Garanti, vi kunne faa for, at lige Tilstande ikke atter gentage sig. Jeg udtalte ved tredje Behandling, og det samme siger jeg nu, at naar jeg ser paa det foreliggende Forslag, som det nu vil blive ændret, kan jeg ikke tro, at det Forslag kan blive til Finansloov under den nuværende Regering. Men naar jeg saa ved, at hele Flertallet, baade Højre og de moderate, ere enige om at arbejde paa, at dette Ministerium skal faa en Finansloov, enige om, at dette Ministerium ikke er nogen Hindring for en Finansloov, saaledes som de moderates Ord fører i det andet Ting, det 2det Medlem for 1kte Kredts (Th. Nielsen), for saa Dage siden lagde der, saa er jeg ikke i Tvivl om, at denne Enighed meget vel kan føre til, at der ogsaa kommer en Finansloov paa et senere Stadium enten derved, at man kommer til at imødetomme hinanden fra begge Sider eller ogsaa derved, at dette Finansloovforslag vedtages, medens man samtidig maaste har underhaands Aftaler om, at hvad der mangler, kan senere bevilges enten paa Tillægsbevillingsloven eller paa andre Maader. Saadant noget ønske vi imidlertid ikke at komme med til, og derfor ere vi nu til Sinds at sige nej i Tide, saaledes at vi kunne holde os uden for dette Program. Jeg anbefaler ærede Medlemmer her at følge det Mindretal, hvortil jeg hører, baade ved den første og den anden Afstemning.

Brandes: Jeg skal med et Par Ord omtale den Erklæring, som det Mindretal, hvortil jeg hører, har givet over det fra Landstinget tilbagesendte Finansloovforslag. Vi agte at stemme for det Ændringsforslag, der er stillet af det første Mindretal, hvorved Finansloovforslaget bringes tilbage til den Skikkelse, det havde ved den endelige Vedtagelse ved 3dje Behandling i Folketinget. Jeg har ikke ret forstaaet Landstingets Stilling, naar Landstinget har sat en stor Mængde Ændringsforslag ind paa Finansloovforslaget. Ikke alene er det de gamle Stridspunkter, der ere bragte frem igen, men det synes, som om Landstinget har været ivrigt for at skabe ny Stridspunkter, hvad

den ærede første Taler ogsaa nævnte, idet Ting, som Folketinget har været enig om, og Finansudvalget som Helhed har indstillet, i Landstinget ere blevne gjorte til Genstand for Ændringsforslag og komme tilbage hertil i forandret Skikkelse. Jeg forstaaer ikke ret Betydningen deraf, men jeg er nærmest tilbøjelig til at tro, at det slet ingen Betydning har, at det er noget, som blot i Øjeblikket stilles op, men som det ikke kan være Hensigten at forsvare eller bevare under de videre Forhandlinger. Overhovedet er det jo saaledes, at denne Sags eneste Behandling, den i Dag førte Debat og den i Dag snart forestaaende Afstemning er at betragte som en ren Formalitet i Øjeblikket. Der er ingen, som ikke er klar over, at man kun skrider til dette som det nødvendige Stadium, inden man kommer til Fællesudvalg og til det, der i øvrigt der vil finde Sted, den hele politiske Afgørelse, som der skal finde Sted. For mig er det klart, at denne politiske Afgørelse maa ende med en ordinær Finansloovs Vedtagelse. Jeg gaar ud fra, at den maa det, thi i andet Tilfælde forekommer det mig, at den Politik, som har været fulgt af Flertallet i denne Sal nu paa tredje Aar, vilde have spillet Føllit. For 2½ Aar siden indstiftedes der jo en Politik, som kaldtes Reformpolitik, saglig Politik, og som førte til de forskellige Love, den berømte Ul-Sukkerlov, Alderdomsforsørgelsesloven o. s. v., som jeg ikke behøver at nævne, og som jeg ikke skal komme tilbage til. Der var imidlertid ingen af os, som den Gang stod uden for den Politik, der ikke betragtede disse saakaldte Resultater som Symboler for en fælles Forstaaelse, som Tegn paa, at der var skabt et nyt Parti og en ny politisk Bevægelse, og hvis vi havde været nogen Tvivl i saa Henseende, vilde Valget den 20de April, da vi saa gamle Hjender gaa til Valg sammen som ny Venner, have ryddet denne Tvivl bort. Valget den 20de April fæstnede og gjorde det aabenbart for alle, at der var stiftet en ny Politik. Men nu forekommer det mig, at denne ny Politik vilde være aldeles uforstaaelig og uforstaaelig, hvis den nu ikke førte til, at der vedtages en ordinær Finansloov. Jeg kan nemlig ikke tro, at man ogsaa i denne Samling skulde ville nøjes med de saakaldte „Resultater“, jeg kan ikke tænke mig, at dette